

Една дума.

(И Г Р А).

Който дѣца искатъ да игражтъ играта „една дума“, вързватъ единий край на една кърпа на възелъ, наседватъ на колело и опрѣдѣлятъ кой първъ да говори. Избрания пита съсѣда отъ дѣсната си рѣка за нѣщо, който е длъженъ да му отговори и слѣдъ това той пъкъ да пита своя съсѣдъ и така нататѣкъ.

Всѣкой отговоръ трѣбва да е само отъ една дума.

Ако нѣкой не може да отговори само съ една дума, питаща взима кърпата и съ възелчето го плеснова еднѣжъ по рѣката. Ако пъкъ питанието е таквозъ, щото не може да се отговори съ една дума, тогазъ пъкъ питаний ще удари съ кърпата еднѣжъ питаща.

Така напримѣръ:

Питание: Кое врѣме е най-приятно?

Отговоръ: *Пролѣтта.*

— Кой звѣръ е най-силенъ?

— *Лъвътъ.*

— Що ходи съ насъ?

— *Сѣнката.*

— Кое цвѣте най обичашъ?

— *Лалето.*

— Защо тъй?

— *Тѣй.*